

تعیین مناسب‌ترین زمان و روش پیوند روی انبه در باهو کلات (سیستان و بلوچستان)

سابکی، ابراهیم

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی بلوچستان (ایران‌شهر)

سطح زیر کشت انبه در ایران حدود ۱۸۵۰ هکتار و استان‌های هرمزگان، سیستان و بلوچستان از مناطق مهم کشت آن به شمار می‌روند. بیش از ۹۵٪ باغات انبه موجود منشاء بذری دارند. جهت توسعه سطح زیر کشت انبه ۸ در ایران نیاز به معرفی و تولید ارقام مرغوب و تجاری است. در بین روش‌های تکثیر انبه، پیوند متداول‌ترین روش تکثیر آن می‌باشد. اما عدم آگاهی کافی باغداران از نحوه و زمان مناسب پیوند، مهمترین معضل در تولید نهال انبه پیوندی است. پژوهش به منظور تعیین مناسب‌ترین زمان و روش پیوند انبه برای دستیابی به حداکثر گیرایی پایه و پیوندک انجام گردیده است.

آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار در طی دو سال اجرا گردید. فاکتور اصلی شامل ۶ زمان پیوند از ۱۵ فروردین به فاصله هر ۱۵ روز تا ۲۰ خرداد ماه و فاکتور فرعی سه روش پیوند شامل پیوند جانبی، پیوند با قلمه چوب نرم و پیوند شکمی بود. هر تیمار فرعی بر روی ۱۰ اصله نهال هشت ماهه انجام گرفت. نتایج تجزیه واریانس نشان داد ۹۰ روز پس از انجام پیوند بهترین زمان پیوند ۱۵ فروردین با ۶۷/۲ درصد گیرایی و بهترین روش، پیوند جانبی با ۶۵/۸ درصد، سپس پیوند با قلمه چوب نرم با ۶۲/۶ درصد گیرایی نسبت به سایر تیمارها مشخص گردید. درصد پیوندک‌های رشد کرده برای ۱۵ فروردین پس از ۱۸۰ روز ۵۵ درصد و طول پیوندک رشد کرده ۵۷/۹

سانتی‌متر است. در پیوند به روش جانبی درصد پیوندک‌های رشد کرده و طول آنها در ۱۸۰ روز پس از پیوند به ترتیب ۵۶/۶ درصد و ۶۰/۶ سانتی‌متر بود که به دو روش دیگر برتری دارد. همچنین اثر متقابل روش پیوند در زمان پیوند بر روی صفات اندازه‌گیری شده معنی‌دار بود.